

**Okresná prokuratúra Trnava
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1**

Číslo: 4 Pv 224/13/2207
EEČ : 2-21-169-2015

Trnava, 27.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**
Trestný čin: Prečin Zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej

XXXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- Prečin Zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

hoci jej zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa, rozsah ktorej jej bol určený XXXXX súdu v Považskej Bystrici č.k. 10P/92/2010 zo dňa 28. 02. 2012, právoplatným dňa 31. 03. 2012, tak, že je povinná prispievať na výživu svojho mal. syna XXXXX sumou 30% životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám otca XXXXX, nar. 29. 12. 1985, trv. bytom A.S. Puškina 6, XXXXX, si v okrese Trnava v období od februára 2012 do júla 2012 si len čiastočne a nepravidelne plnila svoju povinnosť prispievať na jeho výživu, čím poškodenému XXXXX spôsobila dlh na výživnom vo výške 43,62,-€.

etu

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

Dňa 31.08.2012 bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v Leopoldove, sp. zn. ORP-2219/LP-TT-2012 v zmysle ust. § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a následne dňa 24.04.2014 bolo uznesením rovnakého orgánu pod tou istou spisovou značkou v zmysle ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, rod. Cabajovej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po začatí trestného stíhania bol vo veci vypočutý svedok – poškodený XXXXX, ktorý pri svojich výsluchoch, ktoré sa konali v dňoch 18.09.2012, 01.03.2014 a 03.06.2014 uviedol, že s obvinenou majú spoločného syna XXXXX, nar. 09.01.2007, pričom ten bol pôvodne rozsudkom Okresného súdu XXXXX č.k. 4P/18/2009 zo dňa 09.04.2007 zverený do starostlivosti obvinenej a jeho súd zaviazal plniť vyživovaciu povinnosť. Vzápätí na to odišla obvinená XXXXX do zahraničia a o ich spoločného syna sa vôbec nestarala, nezaujímal sa o neho a nepodieľala sa na jeho výžive. Na základe rozsudku Okresného súdu XXXXX, č.k. 10P/92/2010 – 81 zo dňa 28.02.2012, právoplatným dňa 31.03.2012 bol následne ich spoločný syn XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do osobnej starostlivosti svedka – poškodeného XXXXX, pričom obvinenej bola zároveň určená povinnosť prispievať na výživu maloletého XXXXX sumou 30% životného minima (suma vo výške 25,99,-Eur) , ktoré mala poukazovať vždy vopred k rukám svedka – poškodeného najneskôr do 15. dňa v mesiaci a zároveň bolo obvinenej uložené zaplatiť zameškané výživné od 01.02.2012 do 28.02.2012 vo výške 25,99,-Eur k rukám svedka – poškodeného, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Následne poškodený XXXXX dodal, že rozsudkom Okresného súdu XXXXX, č.k. 11P/14/2013 – 37 zo dňa 20.03.2013, právoplatným dňa 03.05.2013 bol maloletý XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke XXXXX, nar. 20.04.1954, pričom súd určil obvinenej a svedkovi – poškodenému povinnosť platiť výživné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, do rúk starej matky XXXXX, ktorá je matkou obvinenej XXXXX.

S poukazom na vyššie uvedené si svedok – poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na nezaplatené výživné zo strany obvinenej v celkovej výške 389,85,-Eur, pričom obdobie, za ktoré si obvinená nesplnila svoju zákonnú povinnosť a neuhrádzala splatné výživné bolo stanovené od mesiaca marec 2012 do mesiaca apríl 2013.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že XXXXX nebolo možné pre neprítomnosť vypočuť v procesnom postavení svedka z dôvodu, že sa zdržiavala v Spolkovej republike Nemecko, dňa 27.11.2012 bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany pod sp. zn. 2Pn 137/12 zaslaná príslušnému justičnému orgánu spolkovej republiky Nemecko žiadosť o právnu pomoc, ktorá spočívala vo výsluchu XXXXX.

Dňa 16.12.2013 bola vrchným prokurátorom mesta Berlín zaslaná správa, v ktorej bolo uvedené, že XXXXX sa nepodarilo vypočuť, nakoľko tá bola predčasne prepustená z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pričom jej pobyt bol neznámy. Zároveň boli do spisového materiálu doručené 4 rozsudky súdu I. stupňa Amtsgericht Berlin – Thiergarten.

Do spisu boli zároveň zabezpečené rozsudok Okresného súdu XXXXX, č.k. 10P/92/2010 – 81 zo dňa 28.02.2012, právoplatný dňa 31.03.2012, ktorým bol maloletý XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do osobnej starostlivosti svedka – poškodeného XXXXX a obvinenej bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletého XXXXX sumou 30% životného minima a rozsudok Okresného súdu XXXXX, č.k. 11P/14/2013 – 37 zo dňa 20.03.2013, právoplatný dňa 03.05.2013, ktorým bol maloletý XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke XXXXX, nar. 20.04.1954 a ktorým bola zároveň poškodenému XXXXX určená povinnosť platiť XXXXX výživné vo výške 50,-Eur mesačne.

Do spisu boli taktiež zabezpečené správy s príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorých vyplývalo, že obvinená XXXXX bola vedené v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 19.11.2010 do 30.01.2011, kedy bola vyradená z evidencie pre nespokojnosť a zároveň bolo zistené, že nebola ani poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Zo správ Sociálnej poisťovne bolo ustálené, že obvinená nebola prihlásená do registra poistencov Sociálnej poisťovne a nebola evidovaná ako poberateľ dávok v nezamestnanosti.

Nakoľko spáchanie skutku bolo dostatočne preukázané, obvinenej XXXXX bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v Leopoldove, sp. zn. ORP-2219/LP-TT-2012 zo dňa 24.04.2014 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom obdobie páchania skutku bolo ohraničené mesiacmi február 2012 až apríl 2013.

Preskúmaním predmetného uznesenia prokurátorom bolo ustálené, že to bolo vydané zákonne, avšak nepostihovalo v tom čase celý časový úsek, počas ktorého došlo zo strany obvinenej k neplneniu vyživovacej povinnosti. Na základe predložených rozsudkov Okresného súdu XXXXX bolo ustálené, že vyživovacia povinnosť obvinenej stále trvala a nezanikla, pričom došlo len k zmene osoby, ktorá mala výživné na maloletého preberať. V dobe od 03. 05. 2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu XXXXX, č.k. 11P/14/2013 – 37 zo dňa 20.03.2013, ktorým bol maloletý XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke XXXXX, nar. 20.04.1954, mala obvinená výživné uhrádzať k rukám tejto osoby. Z toho dôvodu bolo potrebné skutok rozšíriť až do časového obdobia, kedy bude prípravné konanie ukončené a zmeniť právnu kvalifikáciu skutku na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, čím vznikla vecná príslušnosť vyšetrovateľa PZ. Zároveň bolo potrebné priznať procesné postavenie poškodenej osoby aj XXXXX a túto vo veci vypočúť.

Dňa 15.07.2014 bola vo veci v procesnom postavení svedka vypočutá XXXXX, ktorá však ku skutku uviedla úplne odlišné skutočnosti ako poškodený XXXXX. Obvinená XXXXX (jej dcéra) sa v Spolkovej republike Nemecko nachádzala vo väzbe, avšak poškodenému XXXXX zasielala výživné formou poštových peňažných poukazov. V mesiacoch marec 2012 až jún 2012 takto formou piatich platieb zaslala poškodenému sumu v celkovej výške 113,-Eur, pričom od dátumu 30.06.2012 sa o maloletého XXXXX starala výhradne svedkyňa XXXXX

a táto starostlivosť trvá doposiaľ. Od toho dátumu teda žiadne výživné poškodenému dcéra XXXXX neposielala. XXXXX zároveň uviedla ďalšiu podstatnú skutočnosť, ktorá bola orgánu činnému v trestnom konaní dovtedy neznáma. Uznesením (predbežným opatrením) Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 12P/140/2012 zo dňa 22.10.2012, právoplatným dňa 21.11.2012 bol maloletý XXXXX zverený do jej starostlivosti, pričom rozsudok Okresného súdu XXXXX, č.k. 11P/14/2013 – 37 zo dňa 20.03.2013 bol už len rozhodnutím vo veci samej, ktoré potvrdilo toto predbežné opatrenie. Počas obdobia, kedy sa XXXXX starala o maloletého, jej obvinená XXXXX riadne prispievala na jeho výživné a voči jej osobe nemá na výživnom žiadnu podlžnosť.

Z poukazom na výpoveď XXXXX, boli do spisu zabezpečené fotokópie poštových peňažných poukazov s podacími číslami 25001, 20249, 69043, 25040 a 25146. Na základe týchto listinných dôkazov bolo ustálené, že XXXXX v mene obvinenej XXXXX zaslala poškodenému XXXXX dňa 13.03.2012 sumu vo výške 20,-Eur, dňa 10.04.2012 sumu vo výške 20,-Eur, dňa 11.05.2012 sumu vo výške 8,-Eur, dňa 04.06.2012 sumu vo výške 30,-Eur a dňa 21.06.2012 sumu vo výške 35,-Eur, teda celkovú čiastku vo výške 113,-Eur.

Do spisu bolo zároveň zabezpečené uznesenie (predbežné opatrenie) Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 12P/140/2012 zo dňa 22.10.2012, právoplatné dňa 21.11.2012. Preskúmaním výrokovej časti rozhodnutia bolo mimo iného ustálené, že maloletý XXXXX bol skutočne zverený do starostlivosti XXXXX. Z odôvodnenia rozhodnutia taktiež vyplýva, že maloletý sa u XXXXX zdržiaval od dátumu 30.06.2012, pričom tá ho prihlásila aj do miestneho vzdelávacieho zariadenia. Poškodený XXXXX ho od tej doby navštívil iba jedenkrát, a to z dôvodu, že priniesol doklady o prijatí maloletého do školy. Poškodený zároveň maloletého vôbec nekontaktoval, neprejavoval záujem o jeho zdravie a na jeho výžive za žiadnym spôsobom nepodieľal.

Do spisu bola zabezpečená aj správa Národnej ústredne Interpol, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sp. zn. PPZ-MPS-NUI-3695/2011-PB zo dňa 16.02.2015. Zo správy vyplýva, že obvinená XXXXX bola v Spolkovej republike Nemecko v súvislosti s „drobnou trestnou činnosťou“ vo výkone trestu odňatia slobody v obdobiach od 25.09.2012 do 30.05.2013 a 24.07.2013 do 02.10.2013.

Do spisu boli v rámci právnej pomoci zabezpečené aj rozsudky cudzieho justičného orgánu (súd I. stupňa – Berlin – Tiergarten), z ktorých vyplývalo, že obvinená sa v Spolkovej republike Nemecko dopúšťala majetkovej trestnej činnosti, za ktorú bola potrestaná vyššie uvedenými nepodmienečnými trestami odňatia slobody.

Dňa 15.07.2014 bola vo veci vypočutá aj obvinená XXXXX, ktorá uviedla v podstate rovnaké skutočnosti ako svedkyňa XXXXX. K neplateniu výživného uviedla, že toto poškodenému XXXXX do mesiaca jún 2012 uhrádzala XXXXX a ona jej následne peniaze vrátila. XXXXX XXXXX bol od júna 2012 v starostlivosti XXXXX, kde je doposiaľ. V decembri 2013 sa obvinená vrátila do Slovenskej republiky a tu sa v súčasnosti zdržiava na adrese XXXXX, SNP 1465/100, kde býva spoločne so synom XXXXX, svojou matkou XXXXX a sestrou.

Z poukazom na vykonané dokazovanie a celkovú zmenu dôkaznej situácie bol vo veci dňa 07.10.2014 opätovne vypočutý poškodený XXXXX. Poškodený potvrdil, že v prvej polovici roku 2012 mu XXXXX skutočne poslala peniaze, ale on to nebral ako výživné, nakoľko si myslel, že to posielala len tak pre vnuka. Z toho dôvodu to nespomenul ani v predchádzajúcich výsluchoch. Po predložení peňažných poštových poukazov s podacími číslami 25001, 20249, 69043, 25040 a 25146 uviedol, že to mohlo byť asi tak, ako to uviedla XXXXX. Takisto uviedol, že od mesiaca august 2012 sa o maloletého starala XXXXX, pričom keď bol konfrontovaný s uznesením (predbežným opatrením) Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 12P/140/2012 zo dňa 22.10.2012, právoplatným dňa 21.11.2012, výpoveď zmenil s tým, že u XXXXX bol maloletý už v mesiaci júl 2012, avšak zdržiaval sa aj na adrese trvalého bydliska v obci XXXXX, kde poškodený v tom čase býval. Na záver poškodený uznal, že od augusta 2012 nemal na poberanie výživného od obvinenej XXXXX žiaden právny nárok. Na výživné maloletého prispieval nepravidelne, pričom nakupoval potraviny rôzneho druhu a maloletého navštevoval niekoľko krát do mesiaca. Peniaze na výživné odovzdával priamo, pričom nikdy ich neposielal šekom, ani prevodom na účet.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Zo zákona o rodine okrem iných vyživovacích povinností vyplýva vyživovacia povinnosť rodičov k deťom (§ 62 až 65 ZR). Z toho vyplýva, že spravidla sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu.

Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, to znamená vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a pod.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatela, než občianskoprávny súd. Rovnako súd musí nezávisle od takého rozhodnutia riešiť otázku, či vyživovacia povinnosť nezanikla v dôsledku toho, že oprávnená osoba je schopná sama sa živiť. Rozhodujúce však bude, či dieťa má skutočne možnosť samo sa živiť.

O trestný čin podľa § 207 môže ísť pri zavinenom neplnení zákonnej vyživovacej povinnosti alebo pri vyhýbaní sa takej povinnosti, ak trvá najmenej tri mesiace v období dvoch rokov (kalendárnych).

Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa rozumie iba

zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme.

Tento trestný čin môže byť spáchaný, pokiaľ ide o subjektívnu stránku, úmyselne aj z nedbanlivosti. V každom konkrétnom prípade trestného činu podľa § 207 ods. 1 sa treba zaoberať formou zavinenia a v právnej vete rozsudku výslovne uviesť, či sa páchatel dopustil trestného činu úmyselne, alebo z nedbanlivosti.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy je prečinom.

Z doposiaľ vykonaného šetrenia bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že poškodený XXXXX bol oprávnený od obvinenej XXXXX požadovať výživné výhradne v období od mesiaca február 2012 do mesiaca júl 2012, pričom po uplynutí tohto obdobia povinnosť obvinenej XXXXX plniť k rukám poškodeného XXXXX zanikla.

Na základe výrokovej časti rozsudku Okresného súdu XXXXX, č.k. 10P/92/2010 – 81 zo dňa 28.02.2012, právoplatného dňa 31.03.2012, ktorým bol maloletý XXXXX, nar. 09.01.2007 zverený do osobnej starostlivosti svedka – poškodeného XXXXX a obvinenej bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletého XXXXX sumou 30% životného minima, bol vznik tejto povinnosti súdom stanovený k mesiacu február 2012.

Povinnosť obvinenej plniť k rukám poškodeného XXXXX zanikla v mesiaci júl 2012, ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 12P/140/2012 zo dňa 22.10.2012, právoplatného dňa 21.11.2012, ktorým bol maloletý XXXXX zverený do starostlivosti XXXXX. Z odôvodnenia rozhodnutia je totiž zrejmé, že maloletý sa u XXXXX zdržiaval od dátumu 30.06.2012 a poškodený XXXXX sa na výžive a starostlivosti o maloletého žiadnym spôsobom nepodieľal. Plnením k jeho rukám po tomto dátume by bolo plnením bez právneho dôvodu resp. z právneho dôvodu, ktorý zanikol, a teda by sa jednalo o bezdôvodné obohatenie.

Z výpovede svedka XXXXX taktiež vyplýva, že obvinená XXXXX riadne prispievala na výživu maloletého a voči oprávnenej osobe XXXXX nemá na výživnom žiadnu podližnosť.

Za obdobie od mesiaca február 2012 do mesiaca júl 2012 mala teda obvinená zaplatiť k rukám poškodeného XXXXX sumu vo výške 155,94,-Eur. Túto sumu tvorí mesačné výživné vo výške 25,99,-Eur za šesť kalendárnych mesiacov. Ako však bolo ustálené, svedkyňa XXXXX v mene obvinenej XXXXX zaslala poškodenému XXXXX dňa 13.03.2012 sumu vo výške 20,-Eur, dňa 10.04.2012 sumu vo výške 20,-Eur, dňa 11.05.2012 sumu vo výške 8,-Eur, dňa 04.06.2012 sumu vo výške 30,-Eur a dňa 21.06.2012 sumu vo výške 35,-Eur, teda celkovú čiastku vo výške 113,-Eur, pričom táto suma bola určená ako bežné výživné za vyššie uvedené obdobie. Zaplatením tejto čiastky sa teda zmenšil celkový dlh voči poškodenému na sumu vo výške 42,94,-Eur.

S poukazom na skutočnosť, že obvinenej bola súdom určená povinnosť uhrádzať mesačné výživné vo výške 25,99,-Eur (30 % životného minima), dlžná čiastka vo výške 42,94,-Eur v celom rozsahu nepokrýva ani obdobie dvoch

mesiacov, počas ktorých mala plniť vyživovaciu povinnosť.

Vzhľadom na to, že zákon na naplnenie zákonných znakov základnej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje časové obdobie najmenej troch mesiacov v období dvoch rokov, skutok, ktorý je obvinenej XXXXX kladený za vinu nie je trestným činom už z dôvodu absencie objektívnej stránky.

Podľa § 215 ods.1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

Mgr. Marián Jančár
prokurátor